

[Bente Søltøft]

dette problem kan da ikke blot løses ved at begrænse ministerens adgang til at indbringe afgørelser og domme for de nævnte instanser. Det kræver en demokratisering af mere vidtgående karakter i hele klagesystemet. Vi synes, det er et alt for lille skridt, når vi snakker om demokratisering, ministeren har forsøgt at tage med dette lovforslag.

Ministeren foreslår endvidere, at det offentlige i særlige tilfælde alligevel skal have mulighed for at indbringe spørgsmålet om appeladgang for et såkaldt appelnævn bestående af tre personer udpeget af henholdsvis justitsministeren, finansministeren og Advokatrådet.

Det er specifikt nævnt, at Advokatrådets repræsentant skal repræsentere brugerne af skattesystemet. Vi synes i SF, at der er forskel på at repræsentere klienters interesser – de køber jo ekspertbistand hos et liberalt erhverv – og så på den anden side at repræsentere brugersynspunkter generelt. Det kunne være mere relevant at udpege en folkevalgt repræsentant til denne plads i appelnævnet – hvis vi altså skal have et appelnævn – f.eks. fra Sammenslutningen af Danske Ligningskommissionsmedlemmer, så det folkelige islæt, som ministeren er så begejstret for, var til stede også her.

Vi vil under udvalgsarbejdet få afklaret, hvor mange sager den tidligere skatteminister på eget initiativ har indbragt for Landsret og Højesteret. Med andre ord: Kan hidtidig praksis begrunde endnu en instans, nemlig appelnævnet, i det i forvejen bureaukratiske skattesystem, og hvilke typer af sager kan ministeren forestille sig indbragt for dette appelnævn?

I øjeblikket afgør ministeren selv, hvilke sager der skal kæres videre til Landsret og Højesteret, og det kunne jo være, at der blot var behov for en administrativ opstramning af gældende praksis.

Til sidst vil jeg lige sige, at det jo ikke er alle demokratiseringsforslag, der er lige meget demokrati i, og derfor vil vi under udvalgsbehandlingen gennemgå forslaget meget kritisk.

Svend Heiselberg (V):

Der er ingen tvivl om, at lovforslaget er en af ministerens hjertesager: mennesket frem for systemet. Jeg vil gerne sige til ministeren, at vi ønsker, at han fortsætter ad samme vej. Vi tror, at der vil ske en reduktion af sagsbehandlingen. Syn og skøn i landsskatteretssager mener vi er

meget vigtigt, og vi mener, at man bør udbygge det mest muligt. Jeg tror, at man derved kan undgå mange misforståelser, og at retssikkerheden kan styrkes.

Venstre kan varmt anbefale lovforslaget.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne på Det Radikale Venstres vegne give tilslutning til hovedsiget med lovforslaget: at forkorte klagesagerne rent tidsmæssigt og at begrænse det offentlige ankemuligheder.

Ministeren skal også have tilslutning til forslaget om brug af syns- og skøns mænd allerede ved Landsskatteretten.

Jeg må på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi ønsker en meget grundig udvalgsbehandling af dette forslag, herunder en høring af de instanser, man meget ofte hører i forbindelse med ny skattelovgivning. Det kan være Skatte- lovrådet og Advokatrådet og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, eller hvem man nu vil spørge.

Grunden er, at lovforslaget afviger så markant fra arbejdsgruppens betænkning og forslag, som det næsten tænkes kan. Jeg har godt bemærket, at det er fire fra skatteområdet og en embedsmand fra Justitsministeriet, der har lavet betænkning nr. 1105, og man kunne i den forbindelse godt have ønsket sig et noget bredere udvalg, for så var det måske kommet til at se anderledes ud.

Ministeren barsler med et forslag, som i den grad afviger på en række punkter; jeg skal bare nævne nogle få af dem: afgrænsningsspørgsmålet, spørgsmålet om nedsættelsen af et uafhængigt nævn, tidsspørgsmålet, diskussionen om præjudikatsværdien i forhold til Landsskatteretten, virkningen på selve afgørelserne, forstået på den måde, om afgørelserne på grund af dette oftere vil gå skatteyderne imod, spørgsmålet om, hvorvidt det fører til hurtige, lidt forjaskede lovindgreb, og endelig spørgsmålet om, på hvilken måde lovforslaget skal træde i kraft.

På alle disse punkter afviger lovforslaget fra betænkningen, og det er sådan set i orden, men der er ikke diskuteret, og der er ikke argumenteret – næsten ikke – i en lang række af spørgsmålene, og det synes jeg er betænkeligt, ikke mindst med hensyn til spørgsmålet om selve virkningen af dette. Vil det betyde, at afgørelserne i Landsskatteretten oftere går skatteyder-